

KOBYLNICKÉ HODY 2012

První hodová schůze stárků se letos konala v neděli 22. dubna, tj. 3,5 měsíce před hody. Nicméně ta hodová činnost začíná již dlouho před první schůzí. Řeší se, kdo půjde za hlavní pár, respektive se přemlouvá budoucí hlavní stárek, aby šel za hlavního stárka ☺. Řeší se základní myšlenky, se kterými půjdeme do hodů, a počáteční organizační věci, jako kdo nás bude učit besedu, kdy budou schůze, kde koupit nejlevnější krepáky, jaké zpívat písničky, jak sehnat dostatečný počet stárků, atd.

Schůze jsme mívali pravidelně každou neděli. Na schůzích jsme cvičili besedu, učili se tancovat a zpívat, dělali jsme růžičky, fáborky, mašličky a další věci, které musejí být na hody hotové nebo které se musely vyřešit.

Další věc, kterou jsme na schůzích řešili, byl stav parku. Část stárků navrhla, že bychom mohli obci s opravou parku pomoci. S panem starostou jsme se nakonec dohodli na opravě tanečního parketu a podia. V parketu bylo mnoho děr, které bylo potřeba zapravit, aby nevadily při tancování. Na podiu se zase drotil betonový povrch a bylo nutné jej celý vybourat, aby zalití betonem mohla provést odborná firma. Před tím jsme také natřeli kovové části podia. Věřím, že i tato iniciativa přispěla k lepšímu image hodů.

A protože jsme byli parta, co umí vzít za práci, pomohli jsme i Sokolům s údržbou Sokolovny.

Největší frmol začíná v posledním hodovém týdnu. Zajišťuje se mája, víno, dělají se generálky, řeší se věci, které se pokazí většinou až na poslední chvíli. Tak jsme například řešili, jak naučit za 3 dny novou náhradní stárku besedu.

Ve čtvrtek potom vážeme věnce, doladujeme poslední organizační problémy a naposledy probíhá celková generálka.

Pátek pro nás stárky začíná v 6 hodin ráno, kdy máme sraz v parku. Nakládáme se do auta a odjíždíme do Mariánského údolí, kde si budeme vybírat máji. Po chvíli vybírání toho nejlepšího smrku máme konečně vybráno a pan Dolanský se pouští do kácení. Máji jsme úspěšně pokáceli, jen špice nevydržela a skončila na 3 kusy a tak začínáme domlouvat jinou špici.

Přeprava máje do Kobylnic proběhla, až na pár neukázněných a velmi nervních řidičů, velmi hladce a tak jsme kolem desáté hodiny měli máji v parku. Poté bylo potřeba ji zbavit kůry a očistit. Vedle toho se připravoval věnec a připevňovala se k máji špice.

V 17 hodin přijel jeřáb a Ondra Beneš se pustil do stavění máje. Máje byla postavena bez větších problémů a pro většinu stárků tím celodenní práce skončila. V programu už byla jen večerní zábava se skupinou Flash.

V sobotu po hlídání máje následuje zvaní stárků na hody. Večer v 8 hodin začíná předhodová zábava s kapelou Sabrin Band. Po vyhlášení tomboly nás potom navštívil vzácný host – skupina Lunetic, která nám naživo zazpívala jedny z jejich největších hitů. Doprovázena byla samozřejmě jekotem jejich věrných fanynek.

Mše svatá, která nám zahajovala nedělní program, začala ve 13:30. Po mši ve 14:30 pak začal průvod stárků obcí. Po špatných zkušenostech s dopravou z mnoha minulých let jsme letos požádali výbor Sokola o organizování dopravy při průvodu. Při průvodu jsme byli všichni velmi překvapeni, jak velký provoz aut v Kobylnicích je, když jsme opravdu často v mezičasech pouštěli kolony aut a tím jsme potom také nabrali oproti programu menší zpoždění. Průvod jsme nakonec, i přes opravdu velmi velké vedro, zdárně zvládli a kolem čtvrté hodiny dorazili do parku.

Ale teprve příchodem do parku pro nás začalo to pravé „dobrodružství“. Na řadě byl nástup a česká beseda. Pěkné počasí, které nás provázelo po celé letošní hody, bylo nyní až moc pěkné. A o to větší pochvalu si všichni stárci zaslouží, že besedu zvládli i v tomto vedru. Poté, co jsme se všichni protancovali a prozpívali až ke konci odpolední zábavy, se stárci odešli fotit a pak šli ke svým stárkám na večeři.

S večerní zábavou se pomalu, ale jistě, blížil konec našeho hodového maratonu. Nástup, česká beseda, tancování, zpívání, mašličková, tombola, vynášení...

Tím pro nás letošní hody skončily. A na závěr pár poděkování: děkuji stárkům za jejich ochotu jít stárkovat, děkuji rodinám stárků za jejich podporu, za podporu děkuji také Sokolům a obci, děkuji sponzorům, děkuji za pěkné počasí, děkuji Andrejce Knotkové a Kubovi Hrdličkovi za nacvičení besedy, děkuji všem, kteří jste kobylnické hody podpořili svojí účastí, děkuji těm, kteří se jakkoliv podíleli na organizaci nebo průběhu letošních hodů a děkuji všem, kteří nás finančně podporujete při zvaní, mašličkové, tombole... Výdaje spojené s organizací hodů činí desetitisíce korun a v posledních letech příjmy taktak pokryjí náklady.

Snažili jsme se udělat takové hody, které budou ke spokojenosti co největšího počtu návštěvníků. Dělali jsme, co jsme mohli. Věřím, že se nám leccos povedlo, ale vím, že se nám i něco nepovedlo. Ať tak či onak, vždy jsme se snažili o to, aby byli lidé co nejvíce spokojeni. Ne všichni vidí do organizace hodů a ne všichni dokážou vidět různé souvislosti, proč děláme věci zrovna takhle a ne jinak. Přesto věřte, že jsme letos brali hody opravdu zodpovědně a o mnoha věcech velmi dlouho diskutovali, a vždy jsme volili, podle nás, tu nejlepší cestu.

Doufám, že se všichni setkáme i na kobylnických hodech v roce 2013. Snad se nenaplní vize pana kronikáře Klašky, který v obecní kronice v 60. letech psal o možném zániku hodové tradice z důvodu nezájmu mladé generace o stárkování. Pevně věřím, že kobylnická mládež se bude o hody starat i nadále.

Michael Ulbrich, hlavní stárek

KOBYLNIČTÍ STÁRCI

Není to tak dávno, i pamětníci, kteří nepamatují „věky“, ke kterým sama sebe řadím, si jistě vzpomenou na doby, kdy bylo ohroženo konání hodů z důvodu „nedostatku stárků“. Zkrátka byly doby, kdy stárkování nebylo v kurzu.

Od těchto dob naštěstí uplynul už nějaký čas a vše se postupně mění k lepšímu. Byly doby, kdy jsme byli rádi, že se stárci dali dohromady, naučili se zpívat a prošli obcí. Později nastaly doby, kdy si hody vzali za své více, scházeli se, aby se naučili tancovat a zpívat, aby je na parketu bylo vidět a v kole pod májí slyšet. Tím se přiblížily doby, kdy se stárci naučili slavnostní nástup, aby oživilí hodové zábavy jak v sobotu, tak v neděli. Příště bylo příjemné, když stárci roznesli do všech domácností pozvánky na hody, ve kterých nás seznámili s podrobným programem hodů a popsali trasu hodového průvodu, takže každý s nás mohl na průvod čekat na vhodném místě a pokochat se pohledem na krásné stárkovské páry. Ještě předloni se nám zdálo vrcholem luxusu, když si stárci secvičili půlnoční překvapení, které nám předvedli v sobotu o půlnoci na taneční zábavě. Pro mnohé z nás bylo příjemným překvapením, když jsme zjistili, že stárci i sváteční hodovou mši svatou u zvonice považují za důležitý moment našich hodů a všichni společně se jí zúčastňují a svou přítomností jí dodávají ještě slavnostnější ráz.

Ale to vše výše popsané nebylo nic proti tomu, co si pro nás stárci připravili letos. Nejenže zajistili vše výše popsané, včetně graficky vydařené pozvánky doručené do každé domácnosti. Pro mnohé z nás návštěvníků byla nejhezčím zážitkem Česká beseda, kterou stárci zatančili nejen na začátku odpolední ale i na začátku večerní taneční zábavy o hodové neděli. Už jen kvůli této besedě jsem s chutí zaplatila vstupné nejen odpoledne, ale i večer, abych se mohla pokochat krásou tří kolo tanečnicků besedy.

Teď bych se ráda vrátila o několik měsíců zpět, do doby příprav:

Všem, kdo někdy českou besedu tančili nebo byli přítomni jako diváci, je jasné, že nacvičit takovéto představení není jednoduchá věc. My, co jsme ji někdy tančili, bychom jaksí automaticky předpokládali, že stárci požádali starší zkušené tanečnice nebo seniorky, které pamatují opravdu hodně a besedu nejen tančily, ale i nacvičovaly již vícekrát. Avšak jaké bylo naše překvapení, když jsme zjistili, že stárci se besedu naučili „sami“. Sami dávám do uvozovek zejména z toho důvodu, protože to není tak úplně pravda. Besedu je naučila Andrea Knotková, která uplatnila svoje zkušenosti hlavní stárky v Sokolnicích a svoje kamarády besedu naučila. Okolnosti to zařídily tak, že se svým sokolnickým stárkem Jakubem Hrdličkou nakonec u nás nestárkovali. To však nic nemění na tom, že své kamarády besedu naučila a oni si ji již sami dopilovali do naprosté dokonalosti, kterou nám předvedli o hodové neděli. A nebýt jednoho mobilního telefonu, který nedopatřením vypadl na parket při tanci, by se nám ta dokonalost mohla zdát a ž neskutečná.

Ale nácvik české besedy a všeho co souvisí se stárkováním, tak popisuje hlavní stárek ve svém příspěvku, nebyl jedinou aktivitou, kterou se zabývali letošní stárci před hody. Po dohodě se starostou obce pomohli k opravě podia na Výletišti, kde vybourali poškozený beton a odborná firma následně mohla udělat podlahu novou a kapela již nemá strach, že se „přerazí“ na hrbatém povrchu. Podobné to bylo i s taneční plochou, která již několik let „volá“ po pořádné opravě. Už v době, kdy jsem byla starostkou, jsme zjišťovali, jak by bylo možné poškozenou plochu opravit. Vše nasvědčovalo generální opravě, na kterou nebylo v rozpočtu dost peněz, takže akce byla mlčky odložena. Letošní stárci pomohli a svou prací uvedli plochu do použitelného stavu. Sympatické bylo i to, že současně pomohli i při opravě sokolovny a přispěli tak svou troškou do mlýna při úpravách obce.

A nakonec tytéž dívky, kterým mnohá z nás starších v koutku duše závidí, jak krátké sukně nebo kraťasy si „mohou dovolit“ a stejní hoši, kteří občas vypadají, že na všechno kašlou a nic jim není „dost svaté“, se o hodové neděli „strojí“ do kroje, který je téměř totožný s tím, který nosili už jejich babičky a dědečkové, a sluší jim to úplně stejně jako jejich prarodičům. A zase jim mnohá z nás v koutku duše závidí, jak jim to sluší.

Zkrátka naši mladí se umí nejen dobře bavit (a ruší nás starší tou svojí zábavou v poslední době jen výjimečně), ale umí se postarat o zábavu i nám přihlížejícím a pokud je to potřeba a získají správnou inspiraci, dokážou vzít za práci a to jak hoši, tak i dívky, jak vypadá z fotografií na obálce Listů.

Přeji všem stárkům i nám všem ostatním, ať nemáme nikdy v Kobylnicích nouzi o takové stárky, kteří stárkovali o letošních hodech.

Dana Šmídová